

זֶקֶן נָתַן וְכֹל יַעֲבֹד

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם ט"ז נִיֶסָן (א' דחווה"מ פסח/א' לעומר)

סֵדֶר לְקוּמְיֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמִי:

הַיּוֹרָה עֵט

בַּמַּח בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׂכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה (תְּהִלִּים ל"ז).
הַיְהִי הַכֹּל, שְׁצַרִיךְ כָּל אָדָם לְרֹאוֹת שְׂמֻצְדוֹ לֹא יִהְיֶה עֲכוּב מְשִׁיחָא, דְּהֵינּוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְתַקֵּן מַעֲשָׂיו. וּבְכָל צְדִיק וְצְדִיק, מִי שֶׁהוּא צְדִיק בְּאַמֶּת, יֵשׁ בּוֹ הַתְּגַלּוֹת מְשִׁיחָא וְאַף־עַל־פִּי שְׂאִין בּוֹ הַתְּגַלּוֹת מְשִׁיחָא, יֵשׁ בּוֹ מִדָּה שֶׁל מְשִׁיחָא, שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה, כְּמוֹ שְׂפָת־טוֹב בְּזִהַר הַקָּדוֹשׁ (בְּרֵאשִׁית דָּף כה:): 'מְשִׁיחָא דָּא מֹשֶׁה', כְּמוֹ שְׂאַפְרָשׁ. כִּי מֹשֶׁה מָסַר נַפְשׁוֹ בְּעַד יִשְׂרָאֵל, כִּי יָדַע שְׂפָלוּתוֹ בְּאַמֶּת, וַיִּדַע חֲשִׁיבוֹת וּגְדִלוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׂפָת־טוֹב (בְּמִדְבָר י"ב): "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד מְכַל הָאָדָם", וּמִחֲמַת זֶה מָסַר נַפְשׁוֹ וְחַיּוּתוֹ בְּעַדָּם. לָכֵן מִי שֶׁהוּא צְדִיק בְּאַמֶּת, וַיִּוֹדַע שְׂפָלוּתוֹ, וַיִּכִּיר חֲשִׁיבוֹת יִשְׂרָאֵל, יָכוֹל לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַדָּם.

וְאִימָתִי יָכוֹל לְרֹאוֹת שְׂפָלוּתוֹ, בְּשַׁבָּת. כִּי בְּשַׁבָּת נֶאֱמַר (שְׁמוֹת ט"ז): "רְאוּ כִּי ה' נָתַן לָכֶם אֶת הַשַּׁבָּת", כִּי שַׁבָּת הוּא שִׁי"ן בַּת, 'שִׁי"ן', תֵּלֶת גּוֹנִין דְּעֵינָא, 'ב"ת' בַּת עֵינִי, וְעַל כֵּן בְּשַׁבָּת יָכוֹל לְרֹאוֹת שְׂפָלוּתוֹ. וְזֶהוּ: "שָׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו" הַנֶּאֱמַר בְּשַׁבָּת (שָׁם), הֵינּוּ תַחַת מִדְרָגָתוֹ, שְׂפָל מִמָּה שֶׁהוּא. וְעַל כָּל פָּנִים, "אֵל יָצָא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ", הֵינּוּ לְמַעְלָה מִמִּדְרָגָתוֹ, כְּגוֹן 'עוֹשֵׂה מַעֲשֵׂה זְמָרִי וּמְבַקֵּשׁ שְׂכָר בְּפִינְחָם' (סוֹטָה כ"ב:). וְאִימָתִי יָכוֹל לְרֹאוֹת שְׂפָלוּתוֹ בְּשַׁבָּת, כְּשֶׁעוֹשֵׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שֶׁהִיא שַׁבָּת. כְּמוֹ

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקלח - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׁכַת־טוֹב (דְּבָרִים ל): "וְשִׁבְתָּ עַד ה' אֶלְקֶיךָ, אֲתוֹן דְּדִין כְּאֲתוֹן דְּדִין".
כִּי יֵשׁ שְׁנֵי תְּשׁוּבוֹת. אַחַת, יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁעוֹשִׁין מִשָּׂא וּמִתָּן
וְהוֹלְכִין בְּהַבְּלֵי עוֹלָם הַזֶּה. וּבְאַמְצָעוֹת נוֹפֵל לוֹ הַרְהוּרֵי
תְּשׁוּבָה, וְאַחֲר־כֵּן חוֹזֵר לְמִקוֹמוֹ הָרֵאשׁוֹן. וְזֶהוּ בְּחִינּוֹת (יְחֻזְקָא ל א):
"הַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב", שְׂאִין לוֹ נִיחָא, כִּי פִּעַם טָמֵא וּפִעַם טָהוֹר,
כְּשֶׁר וּפְסוּל, אָסוּר וּמִתָּר, וְזֶהוּ בְּחִינּוֹת שֵׁשֶׁת יָמֵי חוּל. אֲבָל
תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה הוּא בְּחִינּוֹת שִׁבְתָּ, שְׂיֵשׁ לוֹ נִיחָא. כִּי 'בָּא שִׁבְתָּ
בָּא מְנוּחָה' (רש"י בראשית ב' פסוק ב') שְׂיֵשׁ לוֹ מְנוּחָה מְכַל וְכָל, וְנִדְחָה
הָרַע לְגַמְרֵי.

וְתִדַע נְאֻמָּנָה, שֶׁתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה הוּא בְּחִינּוֹת שִׁבְתָּ, כִּי אֵי תֵּא
בְּמִדְרָשׁ רַבָּה (בְּרֵאשִׁית פְּרָשָׁה כ"ב): כְּשֶׁפָּגַע אָדָם הָרֵאשׁוֹן
לְקִיּוֹן, וְשָׂא לוֹ מָה נַעֲשֶׂה בְּדִינָה, וְהַשִּׁיב לוֹ שְׁעֵשֶׂה תְּשׁוּבָה. אָמַר,
אִם כֵּן תִּקְיַף חֵילָא דְתְּשׁוּבָה, פִּתַּח וְאָמַר: "מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם
הַשִּׁבְתָּ". וְלִכְאוּרָה, מָה עֲנִין שִׁבְתָּ אֲצֵל תְּשׁוּבָה. אֲבָל לְפִי דְבָרֵינוּ
מְכוּן הַיֵּטֵב, כִּי כְּשֶׁעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְנִדְחָה הָרַע לְגַמְרֵי, וַיֵּשׁ
לוֹ נִיחָא, זֶהוּ בְּחִינּוֹת שִׁבְתָּ, וּבְחִינַת שְׂדֵי, וּבְחִינַת מַט"ט. כִּי 'מָה
הוּא שְׂדֵי, שְׂאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי' (חֲגִיגָה י"ב בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה מ"ו).
וּבְחִינּוֹת שִׁבְתָּ גַם כֵּן כֵּן כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (בְּרֵאשִׁית ב): "וַיִּשְׁבַּת בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלֵאכְתּוֹ", וְאָמַר דִּי. וּבְחִינַת מַט"ט, הוּא גַם כֵּן
בְּחִינַת שְׂדֵי כְּנוּדַע. וְזֶהוּ שְׁכַת־טוֹב בְּזִיחָר הַקָּדוֹשׁ (בְּרֵאשִׁית דָּף כ"ז) עַל
פְּסוּק: "וַיִּקַּח אֶת הָאָדָם וַיְנַיִחָהוּ בְּגִן עֵדֶן" וְכוּ' 'וַיִּקַּח' מֵאֵן נָטַל לָהּ,
אֲלֵא נָטַל לָהּ מֵאַרְבַּע יְסוּדִין דִּילָהּ וְכוּ'. בְּזֻמָּנָא דְתָב בְּתִיּוּבָתָא
וּמִתְעַסֵּק בְּאוּרֵיתָא, קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטַל לָהּ מִתְפָּן. וְעֵלָה אֶתְמַר
"וּמִשָּׁם יִפְרֹד", אֲפָרִישׁ נַפְשָׁה מִתְאַוָּה דִּילָהּ וְכוּ'. לְעַבְדָּה
בְּפִקּוּדֵי דַעֲשָׂה, וְלִשְׁמָרָה בְּפִקּוּדֵי דְלֵא תַעֲשֶׂה וְכוּ'. וְאֵי עֵבֵר עַל

אֲוֹרֵיתָא, אֶתְשַׁקֵּיה מְרִירוֹ דְּאִילָנָא רָע, דְּאִיהוּ יִצַר הָרָע. וְאִם תִּיְבִין בְּתִיּוּבָתָא, אֶתְמַר בְּהוֹן "וַיֹּרְחוּ ה' עֵץ", דָּא עֵץ הַחַיִּים, וּבֵיה "וַיִּמָּתְקוּ הַפְּיִים". וְדָא מַשְׁה מְשִׁיחַ, דְּאֶתְמַר בֵּיה "וּמִטָּה הָאֱלֹקִים בְּיָדֵי". מִטָּה דָּא מְט"ט, מְסֻטְרָה חַיִּים וּמְסֻטְרָה מִיתָה עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וְזָה כְּמוֹ שְׁפָרְשְׁנוּ, הֵינּוּ כְּשִׁעוּשָׁה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׂיִדְחָה הָרָע לְגַמְרֵי וְנַעֲשָׂה כְּלוֹ טוֹב, זֶהוּ בְּחִינּוֹת מְשִׁיחַ מְשִׁיחַ, דְּאֶתְמַר בֵּיה "וּמִטָּה הָאֱלֹקִים בְּיָדֵי", הֵינּוּ שְׁתֵּיהּ בְּיָדוֹ לְהַפְּךָ [מֵרָע לְטוֹב]. וּמִטָּה דָּא מְט"ט, מְסֻטְרָה חַיִּים וּמְסֻטְרָה מִיתָה. כִּי מְט"ט הוּא בְּחִינּוֹת מְשֻׁנָּה, שְׁנֵיהּ בְּחִינּוֹת שְׁשֵׁת יָמֵי הַחֹל, שְׁתֵּיהּ בְּחִינּוֹת שְׁשֵׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, שְׁכְּלוּלִים מְשֻׁשָׁה בְּחִינּוֹת כְּשֵׁר וּפְסוּל טָמֵא וְטָהוֹר אָסוּר וּמְתָר כְּנוֹדַע.

וְעַל כֵּן אֵלּוּ בְּנֵי אָדָם שְׂאִינָם קְבוּעִים עַדִּין בְּעֲבוּדַת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, וְאִין תְּשׁוּבָתָם שְׁלֵמָה עַדִּין, רַק לְפַעְמִים נוֹפֵל לוֹ הַרְהוֹר תְּשׁוּבָה וּמִתְחִיל קֶצֶת בְּעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַחֲרֵי־כֵן נוֹפֵל מִזֶּה וְחוֹזֵר לְמְקוֹמוֹ, וְאַחֲרֵי־כֵן הוּא חוֹזֵר וְנִתְעוֹרֵר, וְחוֹזֵר וְנוֹפֵל וְכֵן מְשִׁתַּנָּה בְּכָל פַּעַם מְטוֹב לָרַע וּמֵרָע לְטוֹב. זֹאת הַתְּשׁוּבָה הִיא בְּחִינּוֹת שְׁשֵׁת יָמֵי הַחֹל, שְׁתֵּיהּ בְּחִינּוֹת כְּשֵׁר וּפְסוּל וְכוּ' כְּנ"ל. כִּי הוּא גַם כֵּן פַּעַם כְּשֵׁר וּפַעַם פְּסוּל, פַּעַם טָמֵא וּפַעַם טָהוֹר וְכוּ', כִּי אִין לוֹ נִיחָא. אֲבָל כְּשִׁעוּשָׁה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, זֶהוּ בְּחִינּוֹת שְׁשֵׁת יָמֵי הַחֹל, כְּמוֹ שְׁפָרְשְׁנוּ. וְזֶהוּ בְּחִינּוֹת מְשִׁיחַ מְשִׁיחַ בְּיָדוֹ לְהַפְּךָ מֵרָע לְטוֹב, וְנִדְחָה הָרָע לְגַמְרֵי, וְזֶהוּ בְּחִינּוֹת שְׂדֵי, וַיֵּשׁ לוֹ נִיחָא מְכַל וְכָל. וּבְחִינּוֹת מְט"ט גַם כֵּן בְּחִינּוֹת שְׂדֵי, אֲפִי־עַל־פִּי שְׂאִמְרָנוּ שְׁבַחֵינוֹת מְט"ט הוּא מְשֻׁנָּה, זֶהוּ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל. אֲבָל כְּשִׁבָּא שְׁשֵׁת בָּא מְנוּחָה, "וַיִּשְׁבֹּת מְכַל מְלֵאכְתּוֹ", וְזֶהוּ בְּחִינּוֹת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' אָמַר מְנוּחָה רַבִּי לְ"צַדִּיק לֹא יִצְטָר מִקֹּדֶשׁ שֶׁיְהִי מִסְפָּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" א
אָמַר מְנוּחָה רַבִּי לְ"צַדִּיק לֹא יִצְטָר מִקֹּדֶשׁ שֶׁיְהִי מִסְפָּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" א
אָמַר מְנוּחָה רַבִּי לְ"צַדִּיק לֹא יִצְטָר מִקֹּדֶשׁ שֶׁיְהִי מִסְפָּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוּן הַמִּידוֹת א

שִׁדְי. (אֲזִי נִכְלָל מִט"ט בְּבַחֲיַנַת שִׁדְי"י). הַיּוֹצֵא לָנוּ מִזֶּה, שֶׁכְּשֶׁעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה שֶׁהוּא בְּחִינַת שַׁבַּת כְּמוֹ שְׁאָמַרְנוּ, עַל יְדֵי זֶה יְכוּל לְרַאֲוֹת שְׁפָלוּתוֹ כַּנ"ל:

וְזֶה הוּא בְּטַח בַּה', לְשׁוֹן הַשְּׁקֵט וּבְטַח, שֶׁיֵּשׁ לוֹ מְנוּחָה מְכֻל וְכֹל. וְעֹשֶׂה טוֹב, הֵינּוּ שְׁנֵת־הַפֶּךְ מֵרַע לְטוֹב גָּמוּר. שְׁכָן אֶרֶץ, הֵינּוּ בְּחִינּוֹת נֶפֶשׁ, כְּמָה דְאֵת אָמַר (תְּהִלִּים קמ"ג): "נִפְשֵׁי כְּאֶרֶץ" וְכו'. הֵינּוּ שֶׁהַנֶּפֶשׁ יֵשׁ לוֹ נִיחָא, מִחֲמַת שֶׁעֲשָׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה כַּנ"ל. וְכְשֶׁעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה הוּא בְּחִינּוֹת שַׁבַּת, וְיְכוּל לְרַאֲוֹת שְׁפָלוּתוֹ, וְחֲשִׁיבוֹת וּגְדֻלוֹת יִשְׂרָאֵל. וְזֶהוּ וְרַעַה אֲמוֹנָה, הֵינּוּ שְׁיָכוּל לְהִיּוֹת כְּמוֹ רַעֲיָא מְהִימָנָא, שְׁיָכוּל לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַד יִשְׂרָאֵל:

שִׁדְי לְעִיל, לְעַנִּין שְׁפָלוּת, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת "שָׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו", דְּהֵינּוּ שְׁמַחֲזִיק עֲצָמוֹ שְׁפָל לְמַטָּה תַּחַת מְקוֹמוֹ וּמִדְרָגָתוֹ. שׁוֹב שְׁמַעְתִּי מִשְׁמוֹ, זְכוּרֹנוּ לְבָרְכָה, בְּעַנִּין זֶה. שְׁעַל-יְדֵי-זֶה שְׁזוֹכִין לְרַאֲוֹת שְׁפָלוּתוֹ בְּאַמְת, עַל-יְדֵי-זֶה אֵין שׁוֹם אָדָם יְכוּל לְהוֹצִיאֵו וּלְדַחֲוֹתוֹ מִמְקוֹמוֹ, דְּהֵינּוּ לְקַפְחָ פְּרַנְסָתוֹ, חַס וְשָׁלוֹם. כִּי מֵאַחַר שֶׁהוּא עָנָו וְשָׁפָל בְּאַמְת, הוּא בְּבַחֲיַנַת אֵין, וְאֵינוֹ תַּחַת הַמְקוֹם כָּלֵל, עַל כֵּן בּוֹדֵאֵי אֵין יְכוּלִין לְדַחֲוֹתוֹ מִמְקוֹמוֹ. וְזֶהוּ: "שָׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו אֵל יְצֵא אִישׁ מִמְקוֹמוֹ", הֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׁזוֹכִין לְשְׁפָלוּת, שֶׁזֶהוּ בְּחִינּוֹת "שָׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו", שְׁמַחֲזִיק עֲצָמוֹ תָּמִיד בְּשְׁפָלוּת לְמַטָּה תַּחַת מְקוֹמוֹ וּמִדְרָגָתוֹ כַּנ"ל, עַל-יְדֵי-זֶה "אֵל יְצֵא אִישׁ מִמְקוֹמוֹ". כִּי שׁוֹם אָדָם לֹא יוּכַל לְהוֹצִיאֵו מִמְקוֹמוֹ, דְּהֵינּוּ לְדַחֲוֹתוֹ מִפְּרַנְסָתוֹ, חַס וְשָׁלוֹם כַּנ"ל.

וְזֶה שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֹנָם לְבָרְכָה (סְנֵהֲדֵרִין פ"א): 'כָּל הַיּוֹרֵד לְאַמְנוֹת חֲבֵרוֹ כְּאֵלוֹ בָּא עַל אִשְׁתּוֹ אִישׁ' וְכו', כִּי מֵאַחַר

שִׁיּוֹרֵד לְאַמְנוֹת חֲבֵרוֹ, וְרוֹצֶה לְדַחֹת חֲבֵרוֹ מִמְּקוֹמוֹ וּמִפְּרֻנְסָתוֹ, נִמְצָא שֶׁהוּא רוֹצֶה לְפָגֵם בְּחִינַת שְׁפָלוּת הַנ"ל, בְּחִינַת: "שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו" וְכוּ' כַּנ"ל, וְעַל כֵּן הוּא 'כְּאֵלוֹ בָּא עַל אִשְׁתּוֹ אִישׁ'. כִּי אִשְׁתּוֹ רָא שִׁי-תְבוֹת שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו, הֵינּוּ שְׁפוּגִים בְּבְחִינַת עֲנָוָה וְשְׁפָלוּת, שֶׁהוּא בְּחִינַת 'שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו', שְׁעַל-יְדֵי-זֶה 'אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ' כַּנ"ל:

סדר קצור לקווי מוהר"ן הי"א:

בטח בה' ועשה טוב - עט

א צָרִיךְ כָּל אָדָם לְרַאֹת שְׁמֵצְדוֹ לֹא יִהְיֶה עֲפֹב בִּיאַת מְשִׁיחַ, דִּהְיֵנוּ שְׂיִרְאָה לְתַקֵּן מַעֲשָׂיו וְלַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה כְּדֵי שֶׁהוּא לֹא יַעֲכֹב בְּעוֹנוֹתָיו בִּיאַת מְשִׁיחַ:

ב בְּכָל צְדִיק אֲמַתִּי יֵשׁ בּוֹ הַתְּגָלוֹת מְשִׁיחַ, וְעַל כָּל פָּנִים יֵשׁ בּוֹ מִדָּה שֶׁל מְשִׁיחַ שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשְׁחָה, הֵינּוּ שֶׁהוּא עָנּוּ מְאֹד וְכוּ' וְיִוֹדַע שְׁפָלוּתוֹ בְּאַמְתּוֹ וְחִשְׁיָבוֹת וּגְדֻלַּת יִשְׂרָאֵל עַד שְׁמוֹסֵר נַפְשׁוֹ וְחִיּוֹתוֹ בְּעַד יִשְׂרָאֵל. וְכָל זֶה זָכָה עַל-יְדֵי שְׁעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה כָּל-כָּף עַד שֶׁנִּדְחָה הָרַע לְגִמְרֵי וְנַעֲשֵׂה כָּלוֹ טוֹב שְׁזֶה גַם כֵּן בְּחִינַת מִשְׁחָה מְשִׁיחַ:

ג אֵלּוֹ בְּנֵי אָדָם שְׂאִינָם קְבוּעִים עֲדִין בְּעַבְדוּת ה' וְאִין תְּשׁוּבָתָם שְׁלֵמָה עֲדִין, רַק לְפַעְמִים נּוֹפְלִים לָהֶם הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה וּמִתְחִילִים קֶצֶת בְּעַבְדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ וְאַחֲרֵי-כֵן נּוֹפְלִים מִזֶּה, וְאַחֲרֵי-כֵן חוֹזְרִים וְנִתְעוֹרְרִים וְכֵן מִשְׁתַּנִּים בְּכָל פַּעַם מִרַע לְטוֹב וּמִטוֹב לְרַע, בְּבְחִינַת פַּעַם טָמֵא וּפַעַם טָהוֹר פַּעַם פָּסוּל וּפַעַם כָּשֵׁר וְכוּ' הַתְּשׁוּבָה הַזֹּאת הוּא בְּחִינַת שְׁשֵׁת יְמֵי הַחֹל, כִּי אִין לוֹ נִיחָא, אֲבָל כְּשֶׁעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה זֶה בְּחִינַת שֶׁבֶת שִׁישׁ לוֹ נִיחָא מִכָּל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'ב ✧ צֶמַח מִזֶּה רִנְיָת זִי"ל "צֶמַח צִנְי מִקֹּוה שִׁדְךָ צֶמַח מִסְפְּרֵי רַבְנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכַל" ✧
✧ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁע"י יִשְׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ✧

וְכֹל, וְנִדְחָה הָרַע לְגַמְרֵי וְנַעֲשֶׂה כָּלוּ טוֹב, וְעַל-יְדֵי-זֶה זֹכָה לְרֵאוֹת
שְׁפָלוֹתוֹ בְּאַמַּת וְחֲשִׁיבוֹת וְגִדְלַת יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁמִחַמַת זֶה מוֹסֵר
נִפְשׁוֹ וְחֵיווֹתוֹ בְּעַד יִשְׂרָאֵל שְׁזֶה בְּחִינַת הַמְּדָה שֶׁל מִשָּׁה מְשִׁיחַ
כַּנ"ל:

ד עַל-יְדֵי קְדוּשַׁת שַׁבַּת זֹכָה לְעֲנוּהַ בְּאַמַּת, דְּהֵינּוּ לְרֵאוֹת שְׁפָלוֹתוֹ
וְלִהְיֵיר חֲשִׁיבוֹת יִשְׂרָאֵל וְלִמְסֹר נִפְשׁוֹ בְּעַדָם כְּמוֹ מִשָּׁה רַבְנוּ,
עָלִיו הַשָּׁלוֹם:

ה עַקֵּר הָעֲנוּהַ שִׁיחֲזִיק הָאָדָם אֶת עֲצָמוֹ לְמַטָּה מִמְּדִרְגָתוֹ שְׁפָל
מִמָּה שֶׁהוּא, בְּבְחִינַת מַה שֶׁנֶּאֱמַר בְּשַׁבַּת: "שָׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו"
(שְׁמוֹת ט"ז כט), הֵינּוּ תַחַת מְדִרְגָתוֹ, וְעַל כָּל פָּנִים לֹא יֵצֵא אִישׁ
מִמְּקוֹמוֹ לְמַעְלָה מִמְּדִרְגָתוֹ:

ו עַל-יְדֵי עֲנוּהַ וְשְׁפָלוֹת עַל-יְדֵי-זֶה אֵין שׁוֹם אָדָם יָכוֹל לְהוֹצִיאוֹ
וְלִדְחוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ דְּהֵינּוּ לְקַפְּחַ פְּרַנְסָתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם:

סְדֵר הַיַּיִ מִזֶּה רִנְיָת הַיַּיִמִּי:

תקסו (קכג) עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הָאֱמַת וְהָאֲמוּנָה הוּא לְכָל חָד כְּפֹם מָה
דְּמִשְׁעַר בְּלִבָּהּ. כְּמוֹ שֶׁשְׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה.
(הַלְכוֹת לֹא יִלְבַּשׁ גָּבֵר שֶׁבְּהַלְכוֹת רַבִּית הִלְכָה ה' אוֹת נ"ב):

תקסז (קכד) פֶּעַם אַחַת מְכַלֵּל דְּבָרָיו הַקְּדוֹשִׁים הֵייתִי שׁוֹמֵעַ שְׁעַקֵּר
שֵׁם עֲשִׂיָה דְקִדְשָׁה הוּא צְדָקָה. (הַלְכוֹת צְדָקָה הִלְכָה א):

תקסח (קכה) עַקֵּר הַתְּקוּהַ, עַל-יְדֵי בְּחִינַת לְמַעְלָה מִהַזְּמַן
שֶׁמִּשְׁיָגִים הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם בְּבְחִינַת מְשִׁיחַ. כִּי אֲשֶׁר הִבְנַתִּי מִפִּי
הַקְּדוֹשׁ שֶׁאֶמַר סָמוּךְ לְהַסְתֵּלְקוֹתוֹ שֶׁהוּא הוֹלֵךְ עִתָּה עִם הַמֵּאֲמָר
שֶׁגָּלָה עַל פְּסוּק אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֵתִיךָ, שֶׁהוּא בְּחִינַת לְמַעְלָה מִהַזְּמַן
וְכוּ', וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר עֲנִינֵן זֶה בְּכַתָּב כְּלָל. רַק מַה שֶׁהִבְנַתִּי אֲנִי

מִדְּבָרָיו הוּא שֹׁאֵמֵר זֹאת לְעֵינָיו זֶה שֶׁהוּא עוֹסֵק בִּיגִיעוֹת גְּדוֹלוֹת
 כָּל־כֶּף לְקָרֵב נִפְשׁוֹת רַבּוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַדִּין לֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ
 בְּרָצוֹנוֹ, וְהַמַּחְלֻקוֹת וְהַמְּנִיעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת מִתְגַּבְּרִין
 וּמִתְפַּשְׁטִין מְאֹד מְאֹד בְּכָל־לִיּוֹת וּבְכָפֶרֶטִיּוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, עַד
 אֲשֶׁר כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל, וְרַבִּים נִכְשְׁלוּ וְנִפְּלוּ עַל־יְדֵי זֶה וְכוּ'. וְלְעֵינָיו
 זֶה אָמַר, שֶׁהוּא מְחַיֶּה עֲצָמוֹ בְּעֵינָיו זֶה שֶׁל אֲנִי הַיּוֹם יְלֻדְתִּיךָ, הֵינּוּ
 שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹרֵנוּ לְדַלֵּג עַל הַכֹּל, וְסוּף־כָּל־סוּף יִתְגַּלֶּה הָאֱמֶת,
 וְכָל־נוֹ נָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאֱמֶת, וְהַיָּמִים הָרֵאשׁוֹנִים יִפְּלוּ, כִּי
 כָּל הַזְּמַן יִתְבַּטֵּל, וְיִכָּלֵל הַכֹּל בְּבַחֲיַנְתָּ לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן, וְשֵׁם
 יִתְתַּקֵּן הַכֹּל וְכוּ'. (הַלְכוֹת מִיָּלָה וְהַלְכוֹת עֲבָדִים, הַלְכָה ד, אוֹת יז עֵין שָׁם):

תְּקַסֵּט (קכו) שְׁמַעְתִּי מֵרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, שְׁבִיזָה שְׁמַחֲדֵשִׁין
 בַּתּוֹרָה, עוֹשִׁין טוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ:

סֵפֶר לִי רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, שֶׁדִּבֶּר עִם אֶחָד שֶׁהָיָה קוֹבֵל לְפָנָיו
 מְאֹד עַל רַבּוּי מַעֲשָׂיו הַמְּכַעְרִין, כִּי זֶה הָאִישׁ הָיָה חָפִין מְאֹד
 לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלִצְאֵת מִמַּעֲשָׂיו הָרָעִים, אֵךְ בְּכָל פַּעַם
 הִתְגַּבְּרוּ עָלָיו יוֹתֵר, עַד שֶׁעָבְרוּ עָלָיו יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה וְלֹא זָכָה
 לִצְאֵת מִמָּה שֶׁהָיָה צָרִיךְ לִצְאֵת. אֵךְ אַף־עַל־פִּי־כֵן הִתְחַזַּק אֶת
 עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר וְחָתֵר בְּכָל פַּעַם לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהָיָה
 קוֹבֵל מְאֹד מְאֹד לְפָנָיו זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה עַל עֲכִירַת מַעֲשָׂיו רַחֲמָנָא
 לְצַלֵּן. וְהַשִּׁיב לוֹ רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּחֻכְמָתוֹ בְּתַמִּימוֹת
 וּבְפִשְׁטוֹת: אֵין לִי עִם מִי לְדַבֵּר, כִּי כָּבֵד כָּלוּ רַע. וְתַכְף נִתְעוֹרֵר
 הָאִישׁ הַזֶּה לְעֵנָה וְאָמַר לְרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה: הֲלֹא עִם כָּל זֶה
 אֲנִי מִתְגַּבֵּר לְפַעֲמִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמִי לְקֹדֶשֶׁת יִשְׂרָאֵל וְכוּ'.
 עֵנָה רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וְאָמַר לוֹ: הוּא מְעַט דְּמַעַט. וְתַכְף אָמַר
 לוֹ, שִׁירְגִיל עֲצָמוֹ לִילָךְ עִם מְאֵמֵר "אֲזַמְּרָה לְאֱלֹקֵי בְּעוֹדֵי וְכוּ', כָּל

זֶה סֵפֶר לִי רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ. וְהַבְנֵתִי כְּוַנְתוּ הַקְּדוּשָׁה שְׁדִיקָא
 על-ידי-זה הקהיה את האיש. כי כְּבָר נָפַל בְּעֵינַי עֲצָמוּ כָּל כָּךְ עַד
 שלא היה אפשר להחיותו בשום דבר, רק כְּשֶׁאָמַר לוֹ שְׁהוּא כְּלוֹ
 רַע אָז נִתְעוֹרַר בְּעֲצָמוּ וְהִתְחִיל לְהִרְגִישׁ מְעַט קְדוּשַׁת הַנְּקֻדּוֹת
 טובות שנמצאין בו עדין, ואז אמר לו שילך עם מאמר אומר
 וכו' כנ"ל (הלכות ראשית הגז הלכה ד' אות ו')

סֵדֶר לְקוּפֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

ו על-ידי יראה זוכין לשלמות לשון הקדש, ועל-ידי-זה זוכין לתקון
 הברית. ובשביל זה צריכין לנסע להצדיק לשמע מפיו דיקא דברי
 אמת, ואינו יוצא מה שילמד בספרי מוסר, כי מהצדיק מקבל
 הדבור בשלמות דהינו ביראה, שזה עקר תקון הברית, שבו תלוי
 הכל. ועל-כן אפלו אם ישמע דבורים אלו מפי אחר ששמע אותם
 מפי הצדיק, לא יועיל כל-כך, כי כְּבָר יֵרַד מְמַדְרָגְתוֹ וְשִׁלְמוֹתוֹ, כי
 עקר שלמות לשון הקדש מקבלין מפי הצדיק דיקא, ששם האוצר
 של יראת שמים, שזה עקר השלמות של דבור לשון הקדש,
 שעל-ידי-זה עקר תקון הכל (שם יט).

ז עקר היראה הוא הבושה, שירא ויתביש מהשם יתברך לבל
 יחטא חס ושלום, כי הבושה היא מעלה גדולה מאד. ועל-ידי
 היראה והבושה זוכין לתפלה בכונה, שעל-ידי-זה זוכין להשיג
 הנסתרות שבתורה, ועל-ידי-זה זוכין לשמחה, ועל-ידי שמחה
 עקר העזות וההתחזקות, שעל-ידי-זה דיקא זוכין להתקרב
 לצדיקי-אמת, שעל-ידי-זה זוכין לאמונה שלמה, שהוא עקר הכל
 כְּלָלִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה (שם כב).

ח צריך האדם לראות להאריך ימיו, הינו שיראה שכל יום וכל
 שעה שבא אחר-כך, שתהיה ארכה וגדולה ורחבה יותר

בְּתוֹסְפוֹת קִדְשָׁה, וְכֵן בְּכֹל פַּעַם וּפַעַם וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם יִרְאֶה לְהִרְחִיב וּלְהֶאֱרִיךְ יָמָיו בְּתוֹסְפוֹת קִדְשָׁה וּמְהֵרָה, וְזֶה עֵקֶר אַרְיכוֹת יָמִים, כִּי כָּל יוֹם וַיּוֹם מִמָּקוֹם שְׁמֵת־חֵיל אֵצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בַּתְּחִלָּה הוּא קָצָר, הֵינּוּ שְׁבַת־חֵלֶת הַיּוֹם קָשָׁה עָלָיו מְאֹד הָעֲבוּדָה שְׁצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, וְעַל־כֵּן צָרִיכִין לָזֶה הַתְּגַבְרוֹת גָּדוֹל מְאֹד בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם לְבַל יִפֹּל מִזֶּה שְׁרוּאָה כְּבִדּוֹת הָעֲבוּדָה בְּכֹל יוֹם, רַק יִתְחַזֵּק בְּכֹל יוֹם לְהִתְחִיל מִן הַמַּצָּר וְהַדְּחַק וְהַכְּבִדּוֹת הַגָּדוֹל כְּפִי מַה שְׁיֻכַּל לְהִתְגַּבֵּר, וְאַחֲר־כֵּן יִהְיֶה מִתְרַחֵב וְהוֹלֵךְ בְּעֲבוּדָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה שָׁבָא אַחֲר־כֵּן יִרְאֶה לְהַגְדִּילָהּ וּלְהִרְחִיבָהּ בְּתוֹסְפוֹת קִדְשָׁה, וְכֵן כָּל יוֹם וַיּוֹם מִיָּמֵי חַיָּיו שָׁבָא אַחֲר־כֵּן יִהְיֶה מִתְרַחֵב וְהוֹלֵךְ בְּתוֹסְפוֹת קִדְשָׁה יִתְרָה מִיּוֹם שְׁלִפְנָיו וְכֵן לְעוֹלָם וְזֶה עֵקֶר אַרְיכוֹת יָמִים, וְכָל זֶה זוֹכִין עַל־יְדֵי הַיְרָאָה (שם ה).

סֵדֶר סְפִירוֹת מִלְּשִׁילֹת הַיּוֹמִיּוֹת:

וְהַבֵּן מִלֵּךְ הָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד לְרֵאוֹת אוֹתָהּ, וְלֹא הָיָה אֶפְשָׁר לוֹ לְרֵאוֹתָהּ פַּעַם אֶחָד הֵלֶךְ אֵצֶל כּוֹתֵל שֶׁל אֶסְפִּקְלָרִיא [מֵרֵאוֹת], וְרֵאוֹת אוֹתָהּ, וְנָפַל חֲלָשׁוֹת, וּבְאוֹתָהּ הָיָא אֵלָיו וְנִעְרַתּוֹ וְסִפְרָהּ לוֹ, שְׂאִינָה רוֹצֶה שׁוֹם שְׂדֵיךְ מִחַמַּת הַהִתְקַשְׁרוֹת עִמּוֹ וְאָמַר לָהּ: מַה נַּעֲשֶׂה, וְאָבִיךְ אֵינּוּ רוֹצֶה? וְאָמְרָה: אֶף־עַל־פִּי־כֵן אַחֲר־כֵּן הִתִּיעֲצוּ, שְׂיִנְיָחוּ לְפָרֶשׁ עֲצָמָם עַל הַיָּם וְשָׁכְרוּ לָהֶם סְפִינָה וּפְרָשׁוֹ בַיָּם וְהִלְכוּ עַל הַיָּם, אַחֲר־כֵּן רָצוּ לְקָרֵב עֲצָמָם אֶל הַסִּפֵּר [שִׁפְתַּי הַיָּם], וּבָאוּ לְסִפֵּר וְהָיָה שָׁם יַעַר, וְהִלְכוּ לְשָׁם וְלִקְחָהּ הַבַּת קִיסָר הַטַּבַּעַת וְנָתְנָהּ לוֹ, וְהָיָא שְׁכָבָה שָׁם אַחֲר־כֵּן רָאָה הַבֵּן מִלֵּךְ, שְׁבִסְמוּךְ תַּעֲמֹד, וְהִנִּיחַ הַטַּבַּעַת אֵצֶלָהּ אַחֲר־כֵּן עָמְדוּ וְהִלְכוּ אֶל הַסְּפִינָה בְּתוֹךְ כֵּךְ נִזְכָּרָה, שְׁשָׁכְחוּ הַטַּבַּעַת שָׁם, וְשָׁלְחָה אוֹתוֹ אַחֲרֵי הַטַּבַּעַת וְהִלֵּךְ לְשָׁם, וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְמַצֵּא הַמָּקוֹם וְהִלֵּךְ לְמָקוֹם

אַחַר, וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְמַצֵּא הַטְּבַעַת וְהָיָה הוֹלֵךְ לְבִקְשׁוֹ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, עַד שֶׁנִּתְעָה, וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְחֹזֵר וְהִיא הִלְכָה לְבִקְשׁוֹ, וְנִתְעִית גַּם-כֵּן וְהָיָה הוּא הוֹלֵךְ וְתוֹעָה, הוֹלֵךְ וְתוֹעָה אַחֲר־כֶּף רָאָה דָּרָד, וְהָלַךְ לְיִשׁוּב; וְלֹא הָיָה לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת, וְנִעֲשָׂה מִשָּׂרֵת גַּם הָיָה הִיָּתָה הוֹלְכֵת וְתוֹעָה, וַיִּשְׁבָּה עֲצֻמָּה, שֶׁתֵּשֵׁב אֶצֶל הַיָּם, וְהִלְכָה אֶל שְׂפַת הַיָּם, וְהָיָה שָׁם אֵילָנוֹת שֶׁל פְּרוֹת, וַיִּשְׁבָּה שָׁם, וּבִיּוֹם הִיָּתָה הוֹלְכֵת אֶצֶל הַיָּם, אֹוְלִי תִמְצֵא עוֹבְרִים וְשׁוֹבִים, וְהִיָּתָה מִתְפַּרְנֶסֶת מִהַפְּרוֹת, וּבְלִילָה הִיָּתָה עוֹלָה עַל אֵילָן כְּדִי שֶׁתְּהִיָּה נִשְׁמֶרֶת מִן הַחַיּוֹת.

וַיְהִי הַיּוֹם, וְהָיָה סוֹחֵר גָּדוֹל מְפַלֵּג מְאֹד, וְהָיָה לוֹ מִשָּׂא וּמִתָּן בְּכָל הָעוֹלָם וְהָיָה לוֹ בֶּן יָחִיד, וְהַסּוֹחֵר הָיָה זָקֵן פֶּעַם אֶחָד אָמַר הַבֶּן לְאָבִיו: בְּאֲשֶׁר שָׂאתָה זָקֵן וְאַנִּי נָעַר, וְהִנְיָאֲמָנִים שְׁלֶךְ אֵינָם מִשְׁגִּיחִים כָּלֵל עָלַי, וְאַתָּה תִסְתַּלֵּק, וְאַהֲיָה נִשְׂאָר רִיק, וְלֹא אֵדַע מָה לַעֲשׂוֹת-בְּבֶן תֶּן לִי סְפִינָה עִם סְחוּרָה, וְאַלֶּךְ עַל הַיָּם כְּדִי לְהִיּוֹת בְּקִי בְּמִשָּׂא וּמִתָּן וְנָתַן לוֹ אָבִיו סְפִינָה עִם סְחוּרָה, וְהָלַךְ לְמַדִּינוֹת, וּמָכַר הַסְּחוּרָה, וּקְנָה סְחוּרָה אַחֶרֶת וְהִצְלִיחַ.

סִדְרַ שְׁלֵתֵן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

סימן שנג (א) שני בתים בשני צדי רשות הרבים והם של אדם אחד או של שנים ועירבו אם שניהם שוים מותר לזרוק מזה לזה ואם אחד גבוה מחבירו אסור לזרוק מזה לזה אלא א"כ הם כלי חרס וכיוצא בהם שאם יפלו ישברו במה דברים אמורים ברשות הרבים עוברת ביניהם אבל אם היתה כרמלית עוברת ביניהם מותר בכל גוונא: (ב) זיו דהיינו דף הבולט מן הכותל לר"ה למעלה מעשרה ויש בו ד' על ד' וחלון הבית פתוח לו משתמשיין עליו אם היו שני זיזים זה למטה מזה והם של שני

אנשים אע"פ ששניהם למעלה מעשרה אם יש בויז העליון שלפני החלון רוחב ד' על ד' אסור להשתמש עליו מפני שהוא רשות בפני עצמו והזיו שתחתיו רשות אחרת ואוסרין זה על זה ואם אין בעליון ד' וגם אין בתחתון ד' משתמש בשניהם ובכל הכותל עד עשרה טפחים התחתונים היה בתחתון ארבע' ובעליון אין בו ארבעה אינו משתמש בעליון אלא כנגד חלונו בלבד אבל בשאר הזיו שבשני צדי החלון אסור להשתמש מפני זה שתחתיו שחלק רשות לעצמו: (ג) כל זיו היוצא על אויר רה"ר שמותר להשתמש עליו כשהוא משתמש בו אין נותנין עליו ואין נוטלים ממנו אלא כלי חרם וזכוכית וכיוצא בהם שאם יפלו לרשות הרבים ישברו אבל שאר כלים אסורים שמא יפלו לרשות הרבים ויביאם: הגה ודוקא זיו וכיוצא בו אבל אם הוא דבר רחב כגג שהמשתמש עומד שם עם הכלי מותר להשתמש בכל הכלים (ב"י בשם הריטב"א) ואם היה זיו אחד לבדו יוצא על אויר כרמלית כל שהוא גבוה י' לעולם מותר בין רחב בין קצר ואפילו כלים שאין משתברין שלא גזרו בכרמלית: **סימן שנד (א) בור ברשות הרבים וחוליא סביבו אם עומד בתוך ד' טפחים לרשות היחיד מותר למלאות ממנו לרשות היחיד אפילו אין החוליא גבוה עשרה ואם הוא רחוק ד' מרה"י אין ממלאים ממנו אלא אם כן תהא החוליא גבוה עשרה: (ב) אשפה ברשות הרבים שגבוה עשרה ורחבה ארבעה אם היא של רבים מותר לזרוק לה מרשות היחיד הקרוב לה: הגה ולא חיישינן שמא יתגלגל מן האשפה לר"ה ואתי לאתווי דאין דרך לזרוק לאשפה אלא דברים מאוסים (המגיד פ"ט בשם הרשב"א) ואם היא של יחיד אסור משום דיחיד עשוי לפנות אשפה שלו ויבואו לשפוך שם כדרכן ונמצאו שופכים בר"ה:**

סימן שנה (א) גזוזטרא (פירוש דף או בנין בולט מתוך הבתים חוצה) שהיא למעלה מן המים וחלון פתוח לה מן הבית אין ממלאין ממנו אלא אם כן עשה לה מחיצה כל סביבה או יעשה המחיצה סביב הנקב שדולים דרך שם והוא שיהא בו ארבעה על ארבעה ואין חילוק בין אם יעשנה למטה מחוברת לה בין אם יעשנה על גבה וכיון שעשה מחיצה מותרין גם לשפוך ממנה וכן החולך בספינה אינו יכול למלאות א"כ יעשה דף ארבעה על ארבעה ועושה בו נקב ומלא דרך שם ואינו צריך לעשות לו מחיצות אלא אמרינן כוף הצדדים וגוד אחית מחיצתא שהקילו בספינה מפני שאינו יכול לעשות שם מה שיעשה בבית והני מילי כשהוא בתוך י' טפחים אבל אם דופני הספינה גבוהים עשרה מעל המים מוציא זיו כל שהוא ועושה בו נקב ומלא דרך שם שהרי דרך אויר מקום פטור הוא ממלא וסגי בהיכר זיו ומימיו יכול לשפוך על דפני הספינה והם יורדים לים דכיון דלא זרק להו להדיא לים אלא מכחו הם באים כחו בכרמלית לא גזרו: הגה ועיין לקמן סוף סימן שנ"ז שני ספינות זו אצל זו אסור לטלטל מזו לזו אלא א"כ קשורות זו בזו או א"כ הם גבוהים מן המים י' וצריכים לערב ביחד אם הם של שני בני אדם (מרדכי פ' הזורק):

סדר לקוטי תפלות הימני:

תתקפב: אבינו שבשמים, זכור נא את כל התפלות ותחנונות ובקשות שהתפללו והתחנונו הצדיקים האמתיים לבלט אלו הגזרות שהתחילו לצמח בימיהם זכור נא את כל מיני המתקנות שעסקו הצדיקים בהם להמתיק הדינים ולבלט כל הגזרות זכור והבט על כל הדמעות ששפכו לפניך פמים על זה, וכמה תורות נפלאות ונוראות אמרו בשביל זה, וכמה וכמה המתקנות המתיקו

עַל יְדֵי הַשְּׂמֵחוֹת וְהַמְחָאֵת כָּף וְרִקּוּדִין בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה, וְכֹל
אֲשֶׁר פָּעְלוּ וְעָשׂוּ וּמָסְרוּ נַפְשָׁם עַל זֶה לְבַטֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת שֶׁחֲפָצִים
לְגַזֵּר חֵם וְשָׁלוֹם וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּכַחַם הַגְּדוֹל נִתְעַכְּבוּ עַד הַנְּחָה
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ, וּלְמַעַן תִּפְלְתֶם וּלְמַעַן הַמְתַּקְתֶּם שֶׁל כָּל
הַצְּדִיקִים שׁוֹכְנֵי עִיר שְׁעָסְקוּ בְּחַיֵּיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וּלְמַעַן תִּפְלְתֶם
שְׂמַת־פְּלִילִים עֲדִין עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, וְעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וַחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְתִשְׁבֵּר
וְתִמְגַּר וְתַעֲקֹר וְתִכְלֶה וְתִבְטֵל כָּל הַגְּזֵרוֹת שֶׁרוֹצִים לְגַזֵּר חֵם וְשָׁלוֹם
וְתִטֵּה לֵב הַקְּסָרִיִּים וְהַמְלָכִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה וְכָל הַקְּמִים
עָלֵינוּ לְרָעָה מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקָלְקַל מִחֲשִׁבְתָּם, וַיְקִים מִקְרָא
שְׂכַת־טוֹב: "מִפֵּר מִחֲשִׁבוֹת עֲרוּמִים וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תְּשִׂינָה"
וְכַתִּיב: "רְבוֹת מִחֲשִׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת ה' הִיא תִקּוּם", וְכַתִּיב:
"ה' הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מִחֲשִׁבוֹת עַמִּים, עֲצַת ה' לְעוֹלָם תִּעֲמַד
מִחֲשִׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר":

תַּתְקַפֵּג: מָרִיחַ דְּעֵלְמָא כְּלָא, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, הַבֵּט
מִשָּׂמַיִם וְרֵאָה כִּי הָיִינוּ לְעַג וְקָלָם, הַבִּיטָה וְרֵאָה שְׂפִלוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּעֵת, מָלֵא רַחֲמִים, בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וְגוֹאֲלוֹ, צוּר יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשׁוֹ, קוֹמָה בְּעִזְרַת יִשְׂרָאֵל קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו
בְּעֵת צָרָה יַעֲזֹרֵנוּ רַחֲמֶיךָ עַל בְּנֵיךָ לְמַעַנְךָ לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה
וְלֹא לָנוּ, רֵאָה עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרִקִּים רַחֵם עָלֵינוּ בַּעַל הַרַחֲמִים, וְאַל
תִּשְׁפֹּךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ, וּבִטֵּל מִעָלֵינוּ מִחֲשִׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ בִּטֵּל מִעָלֵינוּ
כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת, וְעֲשֵׂה כְּנִפְלְאוֹתֶיךָ שִׂיתֵהֶפֶךְ הַכֹּל לְטוֹבָה וְתָרוּם
קַרְנָם וּמִזָּלָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְתִתֵּן לָהֶם חֵן וְחֲשִׁיבוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה,
וְהַקֵּל מִעָלֵינוּ עַל הַנְּתִיבוֹת וְהַמַּסִּים, וְתִתֵּן לָנוּ פְּרָנְסָה בְּכָבוֹד
וּבְרוּחַ וּבְהִתָּר בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּאִפְסוֹן שְׁנוֹכָה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ

הַטוֹב בְּאַמֶּת תָּמִיד:

תְּתַקַּד: וְעִזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לְהַתְּפִיל הַתְּפִלָּתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּלֵב שָׁלֵם וּלְשִׁבְרַת כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זָרוֹת וּפְנִיּוֹת הָעוֹלָמִים עַל דַּעֲתָנוּ וּלְהַפְּכֵם לְטוֹבָה וְתִתֶּן לָנוּ כַּח וּגְבוּרָה בְּכָל עֵת לְמִשְׁךְ וְלִהְפֹּךְ הַמַּחְשָׁבָה מִרַע לְטוֹב, מַחוּץ לְפָנִים, בְּזִרְיוֹת גָּדוֹל בְּאַמֶּת וְנִזְכָּה לְהַכְנִים כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת בְּפְנִימִיּוֹת וְחִיצוֹנִיּוֹת, לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁיִּתְּבַטְּלוּ כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זָרוֹת וּפְנִיּוֹת לְגַמְרֵי וְלֹא יִבּוֹאוּ וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד עַל דַּעֲתִי וּמַחְשְׁבָתִי כָּלֵל, וְתִהְיֶה תְּפִלּוֹתָנוּ שְׁלֵמָה וְשִׁגוּרָה וּסְדוּרָה בְּפִינוּ תָּמִיד בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת, בְּעָנּוּהָ בְּאַיֶמָה וְיִרְאַה וּרְתֵת וְזִיעַ עַד שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ כַּח לְמִשְׁלַח בְּתִפְלוּתֵינוּ לְבַטֵּל כָּל הַגְּזוּרוֹת וְכָל הַדִּינִים עַל יְדֵי תְּפִלּוֹתֵינוּ, הֵן מִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל הֵן מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּפִרְטִיּוֹת בְּאַפָּן שֶׁתַּשְׁתַּעֲשֵׂעַ וְתַתְּעִידֵן עִם תְּפִלּוֹתֵינוּ תָּמִיד וְיִתְגַּלוּ וְיִאִירוּ כָּל הַעֲשָׂרָה מַאֲמְרוֹת הַמִּקְיָמִין אֶת הָעוֹלָם, וְיִמְשֹׁךְ חֶסֶד גָּדוֹל וְנִפְלֵא בְּעוֹלָם עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: ״כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה שָׁמַיִם תִּכְוִן אֲמוֹנָתֶךָ בָּהֶם״ וּכְתִיב: ״חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם״ וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שַׁפֵּעַ טוֹבָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וְתִמְהַר וְתַחַיֵּשׁ לְגַאֲלָנוּ, וְתִבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן סָלָה:

תְּפִלָּה לַח תְּתַקַּד: {מיוסד ע"פ תורה ק"ח} ״זְבַחֵי אֱלֹקִים רוּחַ נְשָׁבְרָה לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה אֱלֹקִים לֹא תַבִּזָּה״, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מָלֵא רְחֻמִים, ״הָרוּפָא לְשְׁבוּרֵי לֵב וּמַחְבֵּשׁ לְעֻצְבוֹתָם״, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת לְבָבִי הַנִּשְׁבֵּר הַנִּדְבָה וְהַנִּכְאַה, הֵבֵט מִשָׁמַיִם וּרְאֵה לְמִי עוֹלָלָתְ כָּהַן רִאֵה נָא בְּעֵינָי מָלֵא רְחֻמִים, חוּם עַל שְׁבִירַת לְבָבִי הַנִּשְׁבֵּר לְשְׁבִרֵי שְׁבָרִים, כְּפִטְיִשׁ יְפוּצִין סָלַע כֵּן נִתְפוּצִין וְנִשְׁבֵּר

לְבָבִי כִּי מִחְשְׁבוֹת לְבָבִי מִפְּזָרִים וְנִדְחִים בְּקִצֵּה אֶרֶץ הָאֱמֶת, כִּי
 אֲנִי הַחַיֵּב מִכָּל הַצְּדָדִים, אֲבָל אֶתְּהָ יוֹדֵעַ כִּי לֹא לְהַכְעִיסֶךָ נִתְכַּוְּנָתִי
 חֲלִילָה, כִּי רְצוֹנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, אֲךָ שְׂאוּר שְׁבַעסָה מְעַכֵּב אוֹתִי
 וְכָבֵר כְּתִבְתָּ עַל עֲצֻמְךָ שְׁכָל כֹּחוֹת הַיֵּצֵר הָרָע וְחִילוֹתָיו
 הַמַּחְטִיאִים אֶת בְּנֵי אָדָם, הַכֹּל מִמֶּךָ וְאַתָּה מִתְחַרֵּט עֲלֵיהֶם בְּכָל
 יוֹם עַל שִׁבְרָאֲתָם וְנִתְתָּ לָהֶם כַּח כְּזָה, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: "וְאֲשֶׁר
 הִרְעוֹתִי", כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה וְכִתִּיב: "לָמָּה
 תִּתְעַנּוּ ה' מִדְּרָכֶיךָ תִּקְשִׁיחַ לְבָנָיו מִיִּרְאָתְךָ":

תִּתְקַפּוּ: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֶתְּהָ יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל
 חַי, אֶתְּהָ חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֶטֶן וּבּוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב אֶתְּהָ יוֹדֵעַ כִּי אִין
 לִי שׁוּם סְמִיכָה וְתִקְוָה לְטוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, כִּי אִם עַל יְדֵי מָה שֶׁאֲנִי
 מְפַרֵּשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בַּעַל הַרְחָמִים אֲבָל לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת
 לִבִּי, וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּי קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי גַּם זֶה בְּעֲצָמוֹ, כִּי מִבְּלָבָלִים
 אוֹתִי וּמוֹנְעִים אוֹתִי מִזֶּה מְאֹד וְאֶפְלוּ אִם לְפַעֲמִים בְּחִמְלָתְךָ
 הַגְּדוֹלָה אֶתְּהָ שׁוֹלַח לִי אֵיזָה דְבוּרִים, וְאֲנִי מִתְחִיל לְפַרֵּשׁ שִׁיחָתִי
 וְלִבִּי הַמֵּר לְפָנֶיךָ, בְּתוֹךְ כֶּךָ נִסְתָּם לְבָבִי בְּאֲמִצֵּעַ הַדְּבוּר וְאֲנִי
 נִשְׁאָר מְשֻׁתָּמֵם כְּמִי שֶׁנִּתְאַלֵּם בְּתוֹךְ דְּבָרָיו מִפֶּשׁ, כְּמוֹ כֵּן פִּתְאֹם
 נִסְתַּלַּק הַדְּבוּר מִמֶּנִּי, וְלְבָבִי אֲטוּם וּמִחְשְׁבוֹתֵי תִמְהוּם וְאִינִי יוֹדֵעַ
 מָה לַעֲשׂוֹת, כִּי פִתְאֹם "נִאֲלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי אֶתְּהָ עֲשִׂיתָ,
 נִאֲלַמְתִּי דוּמְיָה הֶחְשִׁיתִי מְטוֹב וְכֹאֲבִי נֶעְכָּר" וְנִדְמִיתִי כְּמוֹ נְסוּג
 אַחֲוֹר מִמֶּךָ חֲלִילָה וְאַתָּה כְּמִסְתִּיר פָּנִים מִמֶּנִּי, וְכָבֵר גְּלִיתָ אֶזְנֵינוּ
 שְׁכָל זֶה נִמְשָׁךְ עַל יְדֵי פְגַם אֲמוּנָה שֶׁנִּחְשַׁב כְּעִבּוּדָה זָרָה וְעַתָּה
 מָה אֶעֱשֶׂה אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם לְכַפֵּר עַל כָּל זֶה, לְתַקֵּן וּלְכַפֵּר עַל כָּל
 הַהִרְחוּרִים וְהַמְחֻשְׁבוֹת רָעוֹת וְרַעֲיוֹנִים הַמְּבַלְבְּלִים הָעוֹלָם עַל
 רוּחִי וּבְפֶרֶט עַל הַרְחוּרֵי עִבּוּדָה זָרָה שֶׁהֵם פְּגַם אֲמוּנָה שֶׁהֵם קְשִׁים

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

גִּיב
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר מִזֶּה רִנְיָהּ לְ"עֵד לְעֵד מִקֻּוּהָ שִׁדְיָהּ לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנָנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ע
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאִנְצַח" שֶׁ"י יֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ע

מִהַכֹּל אוֹי מָה אֶעֱשֶׂה שְׁתָּשִׁיב פָּנֶיךָ אֵלַי וְאֲנִי אָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת,
מָתִי אֲזַכֶּה לָזֶה, "מָתִי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹקִים", מָתִי מָתִי, מָתִי
אֲזַכֶּה לְאַמוֹנָה שְׁלֵמָה וְחִזְקָה וְנִבְוֹנָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְפָרֵשׁ שִׁחָתִי
לְפָנֶיךָ פָּנִים בְּפָנִים, כְּאֲשֶׁר יִדְבֹר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם
מִסֶּדֶק הַמַּבְדִּיל בֵּינִי וּבֵינְךָ: